

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากกระแสโลกาภิวัตน์ในปัจจุบัน ทำให้สังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา และเทคโนโลยี โดยเฉพาะประเด็นทางด้านเศรษฐกิจ คณะผู้บริหารประเทศที่ผ่านมาเกือบทุกรัฐบาล มุ่งเน้นความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อย่างก้าวกระโดด จากสังคมเกษตรกรรมที่เคยมีความสัมพันธ์กันฉันท์พี่น้องในทุกระดับ สภาพความเป็นอยู่อย่างพอเพียงที่พึ่งพาอาศัยกันในกลุ่มชนเป็นส่วนใหญ่ อาศัยปัจจัยภายนอก ไม่มากนัก การพัฒนามุ่งเน้นเข้าสู่ความเป็นสังคมเมืองหรือเมืองอุตสาหกรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งเงินตราในการดำรงชีพเพียงอย่างเดียว ประกอบกับการไหลทางวัฒนธรรมจากต่างชาติ เข้าสู่ประเทศทั้งทางสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยขาดการคัดกรองและเลือกรับ วัฒนธรรมที่ดั่งามทำให้คุณธรรมและจริยธรรมของคนไทยลดลงนำไปสู่ค่านิยมและพฤติกรรม ที่เน้นวัตถุนิยมและบริโภคนิยมเพิ่มมากขึ้น สำหรับสถานะด้านชุมชนพบว่า สังคมไทยได้ปรับตัว เข้าสู่ยุคของการเปลี่ยนแปลงจากชนบทสู่สังคมเมืองอย่างต่อเนื่อง พฤติกรรมการดำรงชีวิตและการปฏิสัมพันธ์ของคนในชุมชนปรับเปลี่ยนไปจากอดีต โดยกระแสวัตถุนิยมที่เข้าสู่ชุมชนได้ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนในชุมชน ทำให้มีความสะดวกมากขึ้นแต่มีความสุขลดลง มีรายได้ไม่พอรายจ่าย มีหนี้สินเพิ่มขึ้น และความสัมพันธ์ของคนในชุมชนลดน้อยลงในลักษณะต่างคนต่างอยู่มากขึ้น

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของการวางแผนพัฒนาประเทศในการปฏิรูปความคิดใหม่ของสังคมไทยที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม มุ่งเน้นให้คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนาใช้เศรษฐกิจเป็นเครื่องมือช่วยในการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อม แต่ประเทศไทยต้องประสบวิกฤตเศรษฐกิจอย่างรุนแรงในปี 2540 ทำให้ต้องเร่งฟื้นฟูเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ลดปัญหาการว่างงานและความยากจนที่มีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งต่อมาได้เริ่มฟื้นฟูเศรษฐกิจโดยใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) โดยได้อัญเชิญปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศควบคู่ไปกับกระบวนการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มีคนเป็นศูนย์กลาง

การพัฒนาต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 โดยให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาจากวิกฤตเศรษฐกิจและสร้างฐานเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็งและมีภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก ขณะเดียวกันมุ่งการพัฒนาที่สมดุลทั้งด้านตัวคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน จากผลการพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ประสบความสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ เสถียรภาพทางเศรษฐกิจปรับตัวสู่ความมั่นคง ความยากจนลดลง ระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้นครอบคลุมคนส่วนใหญ่ของประเทศ แต่เศรษฐกิจไทยก็ยังไม่เข้มแข็งและอ่อนไหวต่อความผันผวนของปัจจัยภายนอก หลังจากนั้นได้ขับเคลื่อนโดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) ซึ่งในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) นั้นต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในหลายบริบท ทั้งที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมของคนและระบบให้สามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตและแสวงหาประโยชน์อย่างรู้เท่าทันโลกาภิวัตน์และสร้างภูมิคุ้มกันให้กับทุกภาคส่วนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของโลกที่จะมีผลกระทบต่อการพัฒนาของประเทศไทยในอนาคต ตลอดจนทั้งการทบทวนผลการพัฒนาและสถานะของประเทศได้สะท้อนถึงปัญหาเชิงโครงสร้างของการพัฒนาประเทศที่ไม่สมดุล ไม่ยั่งยืน และอ่อนไหวต่อผลกระทบจากความผันผวนของปัจจัยภายนอกที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องปรับตัวหันมาทบทวนกระบวนการพัฒนาในทิศทางที่พึ่งตนเองและมีภูมิคุ้มกันมากขึ้น โดยยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นแนวทางปฏิบัติควบคู่ไปกับการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่ยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” เพื่อให้การพัฒนาและบริหารประเทศเป็นไปในทางสายกลาง บนพื้นฐานดุลยภาพที่เชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนา สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและการเมือง โดยมีการวิเคราะห์อย่าง “มีเหตุผล” และใช้หลัก “ความพอประมาณ” ให้เกิดความสมดุลระหว่างมิติทางวัตถุกับจิตใจของคนในชาติ ความสมดุลระหว่างความสามารถในการพึ่งตนเองกับความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก ความสมดุลระหว่างสังคมชนบทกับสังคมเมือง โดยมีการเตรียม “ระบบภูมิคุ้มกัน” ด้วยการบริหารจัดการความเสี่ยงให้เพียงพอพร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ (อ้างถึงใน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

จากปรากฏการณ์ดังกล่าวมา หน่วยกองพันทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 9 ก็เป็นอีกชุมชนหนึ่งที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงตามกระแสนิยมที่เป็นอยู่ในปัจจุบันโดยกำลังพล

ครอบครัว และบุตรหลาน กำลังพลส่วนใหญ่ก็ได้รับเอาวัฒนธรรมของชุมชนเมืองที่ไม่มีขีดจำกัด มีความเสี่ยงสูง และล่อแหลมต่ออบายมุขต่าง ๆ โดยเฉพาะการเกิดวัฒนธรรมที่ฟุ้งเฟ้อลอกเลียนแบบ การจับจ่ายใช้สอย การบริโภคเกินความจำเป็นอย่างไม่ยั้งคิด โดยไม่รู้เท่าทันค่านิยมการบริโภคที่มากกว่ารายได้ของกำลังพลทำให้เกิดความไม่สมดุลระหว่างรายได้กับรายจ่าย ย่อมส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของกำลังพล ในหน่วยกองพันทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 9 อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เช่นเดียวกับชุมชนอื่น ๆ ทั้งด้านความเป็นอยู่ สภาพขวัญ และกำลังใจในการปฏิบัติงาน

จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยซึ่งเคยเป็นผู้บริหารหน่วยระดับกองพันมาก่อน มีหน้าที่รับผิดชอบการพัฒนาประสิทธิภาพกำลังพลของหน่วย ซึ่งเห็นว่าการพัฒนาอำนาจกำลังรบที่ไม่มีตัวตนที่ใช้งบประมาณน้อยที่สุดแต่มีประสิทธิภาพสูงสุด คือ การพัฒนาขวัญและกำลังใจของกำลังพล สำหรับพลังอำนาจทางการทหารนั้น เราต้องพัฒนาให้กองทัพมีความเข้มแข็ง ซึ่งคงไม่ใช่แต่เพียงมี “อาวุธยุทโธปกรณ์” ที่ทันสมัย ทรงประสิทธิภาพ และราคาแพงเท่านั้นที่สำคัญ คือ “กำลังพล” คนที่จะนำพาอาวุธนั้นไปและใช้มันให้เกิดประโยชน์สูงสุดในสนามรบ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่กองทัพต้องเห็นถึงความสำคัญในการที่จะพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของกำลังพลในกองทัพให้สูงขึ้น และกำลังพลดังกล่าวจะทำงานอย่างมีประสิทธิภาพได้นั้น จะต้องได้รับการพัฒนาด้านขวัญและกำลังใจให้เสียก่อน มีคำกล่าวที่ว่า “กองทัพเดินด้วยท้อง” และมีความจริงที่ว่า “อุดมการณ์ยังคงไม่เกิดเมื่อท้องยังหิวอยู่” จึงเห็นได้ว่าหากต้องการที่จะพัฒนาพลังอำนาจทางการทหาร โดยการสร้างกองทัพให้เข้มแข็งแล้วนั้น กองทัพจะต้องประกอบไปด้วย “อำนาจกำลังรบ [COMBAT POWER]” ที่แข็งแกร่ง และสิ่งสำคัญที่จะลืมไม่ได้ นั่นก็คือ “อำนาจกำลังรบที่ไม่มีตัวตน” อันหมายถึง ขวัญและกำลังใจของกำลังพลในกองทัพนั่นเอง (อ้างถึงใน พล.ต. จิระเดช โมกขะสมิต, 2550) ซึ่งถ้ากำลังพลในหน่วยมีสภาพขวัญและกำลังใจสูง การปฏิบัติภารกิจจะมีประสิทธิภาพสูงตามไปด้วย ในทางกลับกันหากกำลังพลมีสภาพขวัญต่ำ กำลังใจไม่ดี จิตใจท้อถอยแล้ว ความสามารถในการปฏิบัติงานก็จะลดต่ำลงด้วย ผู้วิจัยเห็นว่าความสำคัญในเรื่องขวัญและกำลังใจของกำลังพลมีความสำคัญระดับต้น ๆ ของการพัฒนากองทัพให้แข็งแกร่งต่อไปจึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาให้ทราบข้อมูลและปัญหาต่าง ๆ ของกำลังพลในหน่วย โดยเฉพาะสภาพขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติภารกิจของหน่วย ซึ่งหน่วยกองพันทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 9 เป็นหน่วยทหารราบเบาที่มีภารกิจเข้าทำการรบประชิดกับข้าศึกและเข้ายึดครองพื้นที่ของฝ่ายตรงข้าม ปัจจุบันได้จัดกำลังเข้าปฏิบัติภารกิจในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้และกำลังป้องกันชายแดนในหน่วยเฉพาะกิจทัพพระยาเสือ

กองกำลังสุรสีห์ อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ซึ่งการปฏิบัติภารกิจของหน่วยที่เป็นหน่วยทหารราบเบา จะต้องปฏิบัติงานในพื้นที่ที่ยากลำบากและมีความเสี่ยงสูง หากสภาพขวัญและกำลังใจของกำลังพลไม่ดีแล้วจะทำให้การปฏิบัติภารกิจที่ได้รับมอบมีประสิทธิภาพที่ต่ำลงหรืออาจล้มเหลวได้ ผู้วิจัยเห็นว่าสถานการณ์ในปัจจุบันควรนำเอาความรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้กับการดำเนินชีวิตของกำลังพลในหน่วย ทำให้เกิดความสมดุลระหว่างรายได้กับรายจ่าย รายจ่ายประจำต่ำลง และเพียงพอต่อการยังชีพ ซึ่งน่าจะส่งผลให้สภาพสภาพขวัญและกำลังใจของกำลังพลอยู่ในสภาพที่สามารถปฏิบัติภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพไม่มากนักน้อย ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับสภาพขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพล หน่วยกองพันทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 9 ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของกำลังพลให้เป็นที่ไปตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของกำลังพลให้อยู่ในระดับที่สูงขึ้นตลอดจนใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารงานของหน่วยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ในการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการนายทหารชั้นประทวน กองพันทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 9
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ในการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการนายทหารชั้นประทวน กองพันทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 9 โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับสภาพขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการนายทหารชั้นประทวน กองพันทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 9

สมมติฐานของการวิจัย

1. ข้าราชการนายทหารชั้นประทวน กองพันทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 9 ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีระดับความรู้ในการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต่างกัน

2. ความรู้ในการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการ นายทหารชั้นประทวน กองพันทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 9 มีความสัมพันธ์กับสภาพขวัญและ กำลังใจในการปฏิบัติงาน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการมีความรู้ในการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการ นายทหารชั้นประทวน กองพันทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 9 โดยจำแนกเป็นลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล และความสัมพันธะระหว่างการมีความรู้ในการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับสภาพขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน

2. ขอบเขตด้านประชากรในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการ นายทหารชั้นประทวน กองพันทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 9 จำนวน 200 คน

3. ขอบเขตด้านเวลา ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างระหว่างเดือนมกราคม พ.ศ. 2552 – เมษายน พ.ศ. 2552

4. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

- อายุ
- อายุราชการ
- ระดับชั้นยศ
- สถานภาพสมรส
- รายได้ต่อเดือน
- ระดับการศึกษา

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ประกอบด้วย

4.2.1 ความรู้ในการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่

- ด้านความพอประมาณในการดำเนินชีวิต
- ด้านความมีเหตุผลในการดำเนินชีวิต
- ด้านระบบภูมิคุ้มกันในการดำเนินชีวิต
- ด้านความรู้ในการดำเนินชีวิต

4.2.2 สภาพขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ได้แก่

- ความสัมพันธ์ในการปฏิบัติงานของข้าราชการ

- ความรู้สึกในความมั่นคงในการทำงาน
- ความรู้สึกพอใจในการปฏิบัติงานและสวัสดิการของหน่วย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงระดับความรู้ในการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนายทหารชั้นประทวน กองพันทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 9 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของกำลังพลให้เป็นไปตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. ทำให้ทราบถึงระดับขวัญและกำลังใจของนายทหารชั้นประทวน กองพันทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 9 เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาขวัญและกำลังใจของกำลังพลให้อยู่ในระดับที่สูงขึ้น
3. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับสภาพขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการนายทหารชั้นประทวน กองพันทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 9 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารงานในหน่วยต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง แนวทางในการดำเนินชีวิตที่อยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง การรู้จักความพอประมาณ การมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกัน ในตนเอง ด้วยการพึ่งพาตนเองและการเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ตลอดจนการไม่หลงไหลไปตามกระแสนิยม มีความเป็นอยู่อย่างพอเหมาะพอดี ประมาณตนตามอัตภาพ

ความรู้ในการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง การนำความรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต

ความพอประมาณในการดำเนินชีวิต หมายถึง การดำเนินชีวิตด้วยความพอดีที่ไม่มากเกินไปน้อยเกินไปในมิติต่าง ๆ ของการกระทำโดยไม่เบียดเบียนตนเอง เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ

ความมีเหตุผลในการดำเนินชีวิต หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอเพียงในการดำเนินชีวิตนั้นจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาเหตุและผลที่เกิดจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ

ระบบภูมิคุ้มกันในการดำเนินชีวิต หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

ความรู้ในการดำเนินชีวิต หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ อย่างรอบด้าน ครอบคลุมเนื้อหาของเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการนำไปใช้ในโอกาสและเวลาต่าง ๆ

การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการนายทหารชั้นประทวน กองพันทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 9

ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้สึกทางจิตใจ หรือปฏิกิริยาทางอารมณ์ที่บุคคลมีต่อองค์กรหรือหน่วยงาน ตลอดจนสภาพการทำงานโดยพิจารณาจากพฤติกรรมที่แสดงออก

ความสัมพันธ์ในการปฏิบัติงานของข้าราชการ หมายถึง การที่ข้าราชการมีความสนิทสนมคุ้นเคยมีความรักสามัคคีผูกพันระหว่างผู้ร่วมงาน และผู้บังคับบัญชาทุกระดับในหน่วยงานมีวินัยและเชื่อมั่นในผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น

ความรู้สึกลงในความมั่นคงในการทำงาน หมายถึง การที่ข้าราชการได้รับผลจากการปฏิบัติงานอย่างเท่าเทียมกัน และมีหลักประกันต่าง ๆ ในการทำงานอย่างเพียงพอ

ความรู้สึกลงพอใจในการปฏิบัติงานและสวัสดิการของหน่วย หมายถึง พฤติกรรมของข้าราชการที่แสดงว่ามีความสุขและมีความชื่นชมยินดีต่อผลงานที่ปฏิบัติมีสวัสดิการในการทำงานอย่างเพียงพอ

ข้าราชการทหาร หมายถึง นายทหารประทวน นายทหารสัญญาบัตร ซึ่งบรรจุรับราชการสังกัดกองทัพบก

นายทหารชั้นประทวน หมายถึง บุคคลที่บรรจุรับราชการในตำแหน่งอัตราที่ต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตร โดยแบ่งเป็นชั้นยศ ตั้งแต่สิบตรี – สิบเอก และจำสิบตรี – จำสิบเอกพิเศษ

นายทหารชั้นสัญญาบัตร หมายถึง บุคคลที่บรรจุเข้ารับราชการในกองทัพบก โดยแบ่งเป็นชั้นยศ ตั้งแต่ ร้อยตรี – ร้อยเอก พันตรี – พันเอก และพลตรี – พลเอก

กองพันทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 9 หมายถึง หน่วยทหารที่เป็นหน่วยขึ้นตรงต่อกรมทหารราบที่ 9 กองพลทหารราบที่ 9

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง อายุ อายุราชการ ระดับชั้นยศ สถานภาพสมรส รายได้ต่อเดือน ระดับการศึกษา

อายุ หมายถึง อายุของข้าราชการทหาร กองพันทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 9 โดยแบ่งช่วงอายุเป็น ต่ำกว่า 30 ปี ระหว่าง 31 – 40 ปี ระหว่าง 41 – 50 ปี และ 51 ปีขึ้นไป

อายุราชการ หมายถึง ระยะเวลาที่ข้าราชการทหารได้บรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกจนถึงปัจจุบันของข้าราชการทหาร กองพันทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 9

สถานภาพสมรส หมายถึง สถานภาพการสมรสในปัจจุบันของข้าราชการทหาร กองพันทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 9 โดยแบ่งเป็น สถานภาพโสด สมรส และหย่าร้างหรือหม้าย รายได้ต่อเดือน หมายถึง เงินจากงบประมาณหมวดเงินเดือนเพื่อเป็นค่าตอบแทนในการปฏิบัติราชการตามตำแหน่ง

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของข้าราชการทหาร กองพันทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 9